

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Andrei Harghel,

judcători – Nicolae Gordilă și Iurie Bejenaru,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriai Fălești din 04 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, declarate de inculpații,

Gancerenco Alexandru Ivan, născut la 20 august 1982, originar și domiciliat în s. Scumpia r-l Fălești.

Pocotilo Ghennadi Vladimir, născut la 08 aprilie 1990, originar s. Juki, r-l Globinsk, reg. Poltava, Ucraina, domiciliat s. Scumpia, r-l Fălești

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Examinat în prima instanță: 31.10.2011-04.01. 2013*
2. *Examinat în instanța de apel: 24.01.2013-03.04.2013*
3. *Examinat în instanța de recurs: 11.06.2013-17.07.2013*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriai Fălești din 04 ianuarie 2013, Gancerenco Alexandru Ivan, a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, la 10 ani 6 luni închisoare în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Pocotilo Ghennadi Vladimir în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 8 ani închisoare și conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin decizia Curții de Apel Bălți din 23.11. 2011, termenul de 2 ani 6 luni închisoare, stabilindu-i pedeapsă definitivă 10 ani 6 luni închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul victimei, Friptuleac Galina, recunoscută în calitate de parte civilă, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului să se expună instanța în procedură civilă.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că, inculpații Gancerenco A.I. și Pocotilo Gh.V., în noaptea de 28 mai 2011, în urma înțelegerii prealabile, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în locuința lui Romanciuc I. în s. Scumpia, r-l Fălești,

ulterior în stradă în apropierea gospodăriei lui Prodan V. situată în aceeași localitate, în urma relațiilor ostile cu Friptuleac A., în mod intenționat, cu scopul vătămării integrității corporale, i-au aplicat ultimului lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și a cutiei toracice, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora acesta la scurt timp, a decedat.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Holban Radu în numele inculpatului Gancerenco A.I., care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal. În motivarea apelului a indicat că, sentința este ilegală și neîntemeiată, bazată numai pe presupuneri, dar nu pe probe administrate și apreciate conform prevederilor art. 100 și 101 Cod de procedură penală. În susținerea motivelor de apel avocatul s-a referit la declarațiile inculpaților Gancerenco A.I. și Pocotilo Gh.V., arată că ei i-au aplicat lui Friptuleac A. doar câteva lovituri neînsemnate, cu palma, în rest presupune că vătămrile corporale au putut fi pricinuite de Oloi R., care era foarte agresivă și din motive necunoscute, i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele. Consideră neîntemeiată concluzia instanței că inculpații l-au lovit puternic și cu cruzime pe Friptuleac A., de la care a survenit decesul acestuia, că aceste lovituri i-au fost cauzate în locuința lui Romanciuc I., pe când cadavrul a fost depistat la o distanță de 395 metri, în gospodăria lui Prodan V. Urmele depistate la fața locului prezintă o presupunere precum că ei l-au tîrît pe Friptuleac A. Consideră că, instanța a depășit limitele învinuirii formulate. Totodată, organul de urmărire penală și nici instanța de fond nu au stabilit unde s-a aflat și cu ce s-a ocupat Oloi R. între orele 23.00-00.00, care după săvârșirea faptei s-a ascuns, iar acțiunile ei au rămas fără nici o apreciere. Nu s-a constatat nici ora decesului lui Friptuleac A. În aceste circumstanțe nu se exclude pricinuirea vătămărilor corporale numai de către Oloi R., o ființă agresivă și brutală. Mai invocă indicarea ilegală în introductivul sentinței faptului că Gancerenco A.I. a fost anterior judecat, instanța neîntemeiat a reținut că acesta se caracterizează negativ și a săvârșit fapta în stare de ebrietate alcoolică.

3.2 Inculpatul Pocotilo Gh.V., care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, în privința sa. Consideră sentința ilegală, deoarece organul de urmărire penală nu a prezentat probe suficiente care ar fi demonstrat cu certitudine vinovăția lui, iar instanța de fond nu a apreciat probele prezentate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală. Sentința este bazată doar pe declarațiile martorilor, care despre cele întâmplate au auzit de la săteni. Personal a recunoscut vina parțial și anume că i-a aplicat lui Friptuleac A. numai două palme, de la care nu putea să moară. Consideră că, fapta lui constituie contravenția prevăzută de art. 354 Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, au fost respinse apelurile și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a stabilit în mod corect starea de fapt și vinovăția inculpaților Gancerenco A.I. și Pocotilo Gh.V. în baza art.151 alin. (4) Cod penal, în concordanță deplină cu probele administrate, în baza principiului contradictorialității, amplu analizate și just apreciate și anume: declarațiile succesului părții vătămate Friptuleac G., a martorilor Prodan M., Nicolaev V., Gînju N. și Romanciuc I. și a documentelor administrate la dosar: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 29.05.2011 (f.d. 11-35, f.d. 37-38 v. I), procesul-verbal de percheziție din 29.05.2011 (f.d. 48-49 v. I), ordonanțele de ridicare din 29.05.2011 și 30.05.2011 (f.d. 50-54 v. I), procesele-verbale de examinare a obiectului din 30.05.2011 și 04.06.2011 (f.d. 137-139, f.d. 253-255 v. I), raporturile de expertiză medico-legală nr. 56, 101, 325 și 350, procesele verbale de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii (f. 24-58 v. II), raportul de expertiză medico-legală nr. 182 (f. 43-49 v. III).

Mai mult decât atât, instanța de apel constată că, vinovăția inculpaților este dovedită și prin declarațiile date de aceștia în ședința instanței de fond. Astfel, din declarațiile lui Gancerenco A.I. rezultă că, din motivul relațiilor ostile, furtului borcanelor cu carne de la verișorul său, după consumarea vinului, l-au găsit pe Friptuleac A. în casa lui Romanciuc I. și deoarece nu recunoștea fapta, el și Pocotilo Gh.V. i-au aplicat câte o palmă peste față, cu forța l-au scos din casă, la poarta gospodăriei lui Oloi R. l-a lovit din spate, doborându-l jos, apoi i-a aplicat câteva lovituri cu picioarele. În continuare, pe hudiță, personal i-a aplicat o lovitură cu pumnul peste față, l-a secerat cu piciorul, doborându-l la pământ. L-a mai trântit o dată și i-a aplicat o lovitură peste burtă. Tot atunci, Pocotilo Gh.V. l-a lovit cu picioarele peste picioare, iar Oloi R. l-a lovit cu picioarele, a sărit peste el. În acest moment vecinul Prodan V. a strigat toți să se liniștească, de nu - împușcă, sperându-se au fugit, lăsându-l pe Friptuleac A. în hudiță. La rândul său, inculpatul Pocotilo Gh.V. a susținut declarațiile făcute de Gancerenco A.I.

Neindicarea în descrierea faptei criminale, considerate ca fiind dovedită, că Gancerenco A.I. și Pocotilo Gh.V. au săvârșit infracțiunea și cu o altă persoană, anunțată în căutare, cu toate că instanța trebuie să facă acest lucru, nu influențează soluția adoptată.

Săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică se confirmă prin declarațiile făcute de însăși inculpați, inclusiv de martori, expertizele medico-legale psihiatrice.

Indicarea în partea introductivă a sentinței că, inculpatul Gancerenco A.I. a fost anterior judecat, nu poate servi drept temei de a considera că acesta are antecedente penale, circumstanța respectivă îl caracterizează ca persoană.

În ce privește caracteristica criticată de avocatul Holban R., nu este temei de a o pune la îndoială, deoarece este eliberată pe numele lui Gancerenco A.I. de către primarul comunei Scumpia, r-ul Fălești, Lîsîi G.

Prin urmare, la examinarea apelurilor nu au fost constatate motive ce ar servi drept temei pentru admiterea acestora și rejudecarea cauzei în ordine de apel.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către:

6.1 Inculpatul Gancerenco A.I., în baza pct. 6), 8), 9), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești în privința sa referitor la infracțiunea imputată și adoptarea unei hotărâri de achitare, invocând că sentința este bazată pe presupuneri și nu pe probe pertinente, concludente și utile în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 al CEDO. Consideră că dintr-o palmă, o lovitură în față și una în burtă nu putea provoca decesul victimei. Nu a avut nici o înțelegere prealabilă cu inculpatul Pocotilo Gh.V. de a-i provoca leziuni corporale ce ar duce la decesul lui Friptuleac A. Leziunile corporale descrise în raportul de expertiză medico-legală și aplicate victimei, probabil au fost aplicate de Oloi R. care a avut un comportament agresiv față de victimă și care a declarat că are de reglat conturi cu acesta. La fel, nu sunt clare argumentele instanței de fond precum că el cu Pocotilo Gh.V. i-au aplicat lovituri puternice cu cruzime în locuința lui Romanciuc I., dar cadavrul a fost depistat în ograda lui Prodan V.

6.2 Inculpatul Pocotilo Gh.V., în baza pct. 6), 8), 9), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești privind condamnarea sa în baza art. 151 alin. (4) Cod penal și adoptarea unei noi hotărâri de achitare în privința sa, invocând aceleași motive ca și inculpatul Gancerenco A.I.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor adoptate pe caz, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul constată că, instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Gancerenco A.I. și Pocotilo Gh.V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod Penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel menționat în pct. 5 al prezentei decizii, care în coroborare demonstrează complet vina inculpaților în fapta incriminată, astfel Colegiul, consideră justă concluzia instanței de apel referitor la corectitudinea stabilirii stării de fapt și calificării acțiunilor inculpaților de către instanța de fond.

Referitor la argumentele inculpaților precum că, leziunile corporale care au dus la decesul lui Friptuleac A. au fost aplicate de Oloi R., iar loviturile lor nu au fost atât de puternice pentru a provoca decesul victimei, Colegiul reține că instanța

de apel s-a expus asupra acestor argumente și corect le-a respins deoarece nu corespund cu probele administrate în cauză și au fost invocate pentru a le ușura situația. Din materialele cauzei se observă că la săvârșirea faptei incriminate inculpaților este învinuită și Oloi R., care este anunțată în căutare și cauza penală în privința acesteia a fost disjunsă în dosar separat.

Instanța de recurs consideră că, este corectă concluzia instanței de apel prin care au fost reținute și raporturile de expertiză medico-legală psihiatrică nr. nr. 214a-2011 și 215a-2011 în sensul că, din conținutul acestora rezultă nu numai săvârșirea faptei în stare de responsabilitate, dar și recunoașterea vinovăției de către inculpați.

Raportul în privința lui Gancerenco A.I. că, în timpul efectuării expertizei a relatat că *„având unele întrebări de rezolvat cu victima au plecat la el acasă pentru a le clarifica. Nu neagă că a aplicat lovituri victimei. Toate evenimentele le povestește conform mărturiilor date în timpul anchetării care corespund întocmai. Neagă faptul că l-ar fi omorât pe victima. Din spusele expertizatului victima a rămas în viață când expertizatului a plecat. Nu regretă că s-a clarificat cu persoana dată, dar neagă că l-ar fi asasinat”* (V. II, f.d.16-17).

La întrebarea medicului inculpatul Pocotilo Gh.V. a declarat că: *„...am fost acasă la acela să ne clarificăm de furtul de carne, apoi el nu dorea să iasă cu noi și l-am impus”; „eu i-am dat o palmă”; „noi toți eram băuți, am consumat mai multe feluri de alcool”; „în momentul când victima a început să nege că a furat carnea și să certe cu noi, colegul l-a pălit cu pumnul în burtă, iar fata care era cu noi a început să sară cu picioarele pe el. Noi când am plecat l-am lăsat pe Adrian în drum, era viu și vorbea. Nu regretă că s-a clarificat cu persoana dată, dar neagă că l-ar fi asasinat”* (Vol.II, f.d.6-7).

Faptul că inculpații nu sînt de acord cu sentința adoptată, nu a fost luat în considerație de către instanța de apel, deoarece acest dezacord nu poate constitui temei pentru desființarea sentinței, totodată instanța de fond a judecat cauza penală prezentă fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, concluzie ce este susținută și de instanța de recurs.

În recursurile ordinare declarate de inculpați, hotărârile recurate sunt criticate, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 6), 8), 9) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În opinia instanței de recurs, nu și-a găsit confirmare motivul de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii, acesta este expus clar, și instanța nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde. Însă, aceste

temeiuri nu sunt incidente la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

În conformitate cu art. 427 alin. (1) pct. 9) și 12) Cod de procedură penală, o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când inculpații au fost condamnați pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă instanța de apel bazându-se pe probele administrate în cadrul procesului penal, corect a concluzionat că fapta inculpaților este prevăzută de legea penală și acesteia i s-a dat o încadrare juridică corectă, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

În același context, Colegiul reține că temeiul invocat privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, lecturînd textul hotărîrilor recurate, se observă că acestea corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, ele fiind legale și întemeiate.

Alt argument invocat de recurenți este încălcarea dreptului inculpaților la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO. Însă, Colegiul remarcă că, conform jurisprudenței CtEDO, dreptul la un proces echitabil garantat de articolul 6 § 1 din Convenție enunță preeminența principiului supremației dreptului. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, printre altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată. Acest principiu insistă asupra faptului, că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii, chiar și în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cazului. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și greșelile justiției și nu pentru a efectua o reexaminare a cauzei. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs deghizat, și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi drept temei pentru reexaminare. Astfel, Colegiul menționează că o nouă viziune a recurenților asupra situației de fapt și a probelor puse la baza hotărârii irevocabile nu poate servi temei pentru redeschiderea procesului în cauza dată.

În lumina celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva sentinței Judecătoriei Fălești din 04 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2013, declarate de inculpații **Gancerenco Alexandru Ivan** și **Pocotilo Ghennadi Vladimir**, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 iulie 2013.

Președinte:	(semnătură)	Andrei Harghel
Judecători:	(semnătură)	Nicolae Gordilă
	(semnătură)	Iurie Bejenaru

Copia corespunde originalului

Judecător: **Nicolae Gordilă**

Președinte:

Andrei Harghel

Judecători:

Nicolae Gordilă

Iurie Bejenaru